

اندیشه‌های سید جمال الدین اسدآبادی پیرامون انحطاط مسلمانان و انقلاب مشروطیت ایران

۲

در بخش دوم رساله همین برحورده پارسایانه را بمسئله ناتوانی مسلمانان دارد و پاسخ‌های روش به پرسش طرح شده میدهد و از حدود استدللات شیوه معمولی مذهبی اسلامی فراتر نمی‌رود. افغانی اشاره^{۱۶} ساده‌های هم بسیاست کرده نبودن بستگی دیپلماسی میان کشورهای اسلامی را موردانتقاد قرار میدهد، ولی این اعتراض و انتقاد هم در محدوده ایکه جمهه^{۱۷} مسلمانان برادر هستند و باید با همدیگر دوست و نزدیک باشند، عرضه شده است. سرانجام افغانی اظهار امیدواری می‌کند که اگر "علمای اعلام و پیشوایان اسلام قیام بوطائف واجبه" خود (کنند) بزودی حق بلند خواهد شد... و چنان نوری ساطع سود که چشمها را حیره‌سازد". بیک‌سخن افغانی در این رساله بصورت یک‌مدافع پارسالمش سی‌ی ظاهر می‌سود و این حقیقت اساس نظریات افرادی را که کوشش دارد افغانی را یک جبره^{۱۸} صرفاً "سیاسی و حتی ضد دین معرفی کنند سخت مورد تردید قرار میدهد.

در این مورد مناسب است که بویژه به برحی از نوشت‌های گمراه کننده ولی‌بنیان خاصه سیکی ر.کدی (R.KADY) اشاره کنیم. نامبرده سالهای درازی است که پیرامون افغانی، آثار و افکار او وقت گذرا نیده ولی سرانجام باین نتیجه رسیده که افغانی انکیرده‌های مذهبی نداسته، و این شوری بویژه در سراسر کتاب اخبار او خودنمائی می‌کند. در جایی می‌کوید: "در این شک است که دید اصلی افغانی نوسازی در اسلام و تجدید حیات مذهبی خالص بوده است"^{۱۹} و در جای دیگر افغانی را نسبت به حقایق مذهبی بی‌اعتنای و بی‌سفاوت می‌خواهد^{۲۰}. سرانجام پا را فراتر نهاده می‌کوید... حتی رساله‌هایی که افغانی در دفاع از اسلام نویسه کمتر دارای مطلبی است که بتوان آنرا بدرسی مذهبی نامید^{۲۱}. در اینجا ما در مقام آن نیستیم که آثار این زن را در باره افغانی نقد و نحلیل کنیم و با یک داوری کلی در باره، انگیزه‌ها و عقاید باطنی افغانی و میران وابستگی آنها بمذهب بدست دهیم، ولی در رابطه با رساله، مورد بحث این مقاله

یادآوری این نکته لازم دیده میشود که دست کم همین رساله، "جزا اسلام ضعیف ند؟" اینگونه کلی گرایی‌های نا استوار را سخت مورد تردید و پرسش قرار میدهد. شاید بخطاطر اینکه این رساله بنیان تئوری خانم کدی را لرزان میساخته او حتی نام رساله را که هم از حیث سبک برخورد با مسائل مذهبی و هم از جهت مندرجاتش بسیار ارزنده و با اهمیت است در کتاب ۴۷۹ صفحه‌ای خود نیاورده است.

این رساله، افغانی تئوری دیگری از این خانم استاد را، گرچه روی یک مقاله، اساسی نیست، رد میکند. کدی میگوید که کتاب مقالات جمالیه در بردارنده، مقالات دیکته شده، افغانی بدیگران در موقع اقامت او در تهران و چند یک از مقالات دیگر او است که در هندوستان نوشته شده است^{۱۹}. این کلی گویی کدی دست کم رساله، مورد بحث این مقاله را دربر نمیگیرد زیرا همانطور که در بالا بدت دادیم رساله، مربور در پاریس تقریباً "بسال ۱۸۸۴ نوشته شده است.

خانم کدی تفسیرهای بی‌بنیان دیگری پیرامون برخی از نوشته‌های افغانی دارد که کاملاً "نشان دهنده" کم آشنا بودن او باصول زرف نگری است. بطور نمونه اینکه او از یکی از نامه‌های افغانی بامین‌الضرب و از نامه ایکه نامبرده بیکی از مقامات دولتی عثمانی مینویسد این نتیجه را میگیرد که افغانی خود را یک "نجات دهنده" موعود "میدانسته است. علت این نسبت این است که افغانی در نامه‌ای بامین‌الضرب پیرامون تبعیدش از شاهزاده عبدالعظيم از شیوهٔ خشن و توهین آمیز فراشان دولتی سخن میگوید و چون با خشونت فراوان با او رفتار میکردد آنها را به "عمر سعد" ، "عاکر ابن زیاد" و "شر" همانند کرده است. در جای دیگر افغانی ضمن نامه‌اش بیکی از مقامات عالی رتبه، دولت عثمانی در مورد لزوم اتحاد دنیای اسلام با سویل خراسانی و کوشش‌هایی که او در راه سرنگونی رژیم اموی‌ها کرد اشاره میکند و بدانوسیله خواسته است کوشش‌های او را سرمشقی برای قیام در راه اصلاحات قلمداد کند. او مینویسد که در فکر راه چاره‌ای برای اصلاح امور مسلمین بوده و بهمین جهت بخواندن زندگی نامه، بزرگان گذشته پرداخته است. افغانی چنین بسخن خوبیش ادامه میدهد:

"نا آنکه نظر اعتبار در حین گذار باحوال ای‌مسلم آن شاب خراسانی که به علو همت و کاردارانی دولتی چون دولت بنی امیه که در غایت قوت و نهایت متأثر (محکمی) بود، از بیخ و بنش زدود و چهره، افتخارش بخاک مذلت افتاد (افکندم) آتش غیرت در نهادم افروخت و همت و کارگزاری آن شاب خراسانی زندگانی و راحت را بر من حرام ساخت. دانستم که دشوار شمردن کارها نیست مگر از دنائت همت و خست طبیعت و پستی فطرت. وابسته هر مشکل در نزد ارباب همت سهل و هر مغلضی در پیش

صاحبان غیرت لبک گویان است) آیا فردی که بزبان فارسی و فرهنگ و ادب و شیوه، استدلال سنتی ایرانیان آگاه باشد ممکن است حتی بسویی از معانی مربوط به "نجات دهنده، موعود" از گفتار افغانی استشمام کند؟ آیا هر فرد عادی ایرانی در هنگامیکه ستم می‌بیند باسانی شکنجه گران خود را با آن چهره‌های تاریخی مانند شمر که نامشان با ستمگری و شکنجه در محیط او همراه بوده است بی اختیار همانند نمیکند؟ آیا اشاره افغانی با بومسلم جزآن است که: فداکاری، کوشش و همت ابومسلم در راه اصلاح امور جامعه و مردم باید نمونه، مورد پیروی برای اصلاح طلبان جامعه‌های اسلامی باشد؟ آیا این نکته معنای دیگری میتواند داشته باشد؟ ۲۰

در این زمینه شاید یادآوری این نکته بی‌مناسبت نباشد که خانم کدی در سال ۱۹۶۸ کتابی که داستان زندگی و ترجمه انگلیسی بخشی از آثار سید جمال الدین را بدست سیداد پراکنده ساخت. ۲۱ این کتاب چنان بی‌سایه بود که سخت مورد انتقاد کارشناسان این رشته قرار گرفت، از جمله عزیز احمد استاد دانشگاه تورانتو (TORENTO) در کانادا چنین نوشت: "برخی از ترجمه‌های کدی درست نیست؛ خانم کدی تنها رسالمهایی از افغانی را ترجمه کرده که مناسب با تئوری‌های خودش میباشد. چنین بنظر میرسد که خانم کدی نه یک آشنایی سطحی با فلسفه اسلام دارد و نه اطلاعات کافی از وقایع تاریخی سرزمین‌های دیگر اسلامی مانند ترکیه، نادانی او از ویژه‌گی‌های مربوط برابطه، میان شیع و مرید در تصوف اسلامی آشکار و قرض او در اینکه هدف افغانی از نوشتن کتاب تیچریه خوش‌آمد سلطان عبدالحمید دوم بوده مسخره، و بحث او پیرامون برخورد سنتی‌ها با فلسفه نشانی از خامی او است". ۲۲ اگر این نسبت‌ها درست باشند یعنی خانم کدی نه زبان افغانی را بداند نه فلسفه، نه از تاریخ آگاه باشند از تصوف، آیا میتوان احتمال داد که او در فاصله، چهار سالیکه میان انتشار دو کتابش (۱۹۶۸-۱۹۷۲) وقت داشته توانته است به جبران آن کاستی‌ها و کمبودها کامیاب گردد؟

باز گردیم بمطلب اصلی خود پیرامون رساله، "چرا اسلام ضعیف شد؟". متن فارسی این رساله در دوران انقلاب مشروطیت ایران که در آن علماء و رهبران مذهبی نقش اساسی بازی کردند منتشر شد. هنگام انتشار رساله‌در روزنامه حبل المتنین، رژیم مشروطه برای مدت تقریباً مدتیکسال بود که در ایران برقرار بوده است. چنین بنظر میرسد که نقش فعالانه‌ای که علماء در انقلاب مشروطیت بازی کردند سبب شد که مدیر روزنامه حبل المتنین رساله افغانی را در آنگاه ویژه انتشار دهد زیرا همانطور که از متن پیداست افغانی بعلماء ناکید فراوان میکند که در راه بهتر ساختن مسلمانان قیام کنند. افغانی در رساله‌اش شرکت علماء را در بنیان گزاری یک سلسله اصلاحات تنها راه حل مشکلاتی میداند

که مسلمانان جهان را در آن روزها فرا گرفته بوده است، بنابراین مدیر حبل المتنی در دنباله همین رساله پیروزی‌های علماء و ملت مسلمان ایران را در انقلاب مشروطه از اثرات سخنان تشویق آمیز و پندهای مؤثر افغانی میداند و میگوید: "اقدام علماء اعلام کزاله امثالهم معلوم نمود که خداوند تا چه درجه تفضل در حق مسلمانان دارد و بهمان طور که فیلسوف (افغانی) فرموده حرکت مسلمانان ایران (تحت رهبری علماء) عقول تمام دانایان عالم را متغير ساخت."^{۲۳}

در حقیقت یکی از تاکتیک‌های افغانی در مبارزات ضد امپریالیستی او تشجیع و تشویق کردن رهبران مذهبی بود زیرا او ب DST آورده بود که علماء با نفوذترین مقامات و شخصیت‌های مورد احترام مسلمانان بویژه مردم آن روز ایران بوده‌اند. بهترین نمونه توجه افغانی به نقش علماء بر ضد دخالت‌های امپریالیستی دولت‌های بیگانه نامه‌هایی است که او در بارهٔ امتیاز تنباکوی رزی (۱۸۹۰/۱۳۰۳ قمری) بعلمای ایرانی مقیم عراق نوشته است.^{۲۴}

مکاتبات افغانی با سید محمد طباطبائی نمونه‌دیگری از تاکتیک‌های ویژه‌ای است که وسیلهٔ او بکار برده شده است. هنگامیکه افغانی در لندن بود با طباطبائی در سامراء مکاتبه داشت. او گوئی لیاقت رهبری آیندهٔ مردم ایران در راه مبارزه با استبداد قاجار را در طباطبائی میدیده است زیرا در یکی از نامه‌هایش که بعربی برای طباطبائی میفرستد مینویسد:

"از لندن به سامره -العالم الخبرير والفضل البصير والمحقق النحرير جناب آقا كوجك ادام الله و حوده. همانا امت چشمش را به انهوه مردمي دوخته است که برای کمک آنهاونجاشان از اين شرائط بحرانی برخاسته‌ماي. چه کسی سزاوارتر از تو برای اين وظيفه است؟ تو مردي هستي خردمند، با هوش، والا همت و داراي دودمانی شرييف. تو را (بدينوسيله) آگاه ميسازم که ثبات موقع علمای ایران سبب بلندی و نيرومندی اسلام و روشن شدن حجت آن گردیده است. تمام اروپائيان از اين نيرو بيم دارند؛ (همين نيرويي که) برای مدت‌ها تصور ميکردند از ميان رفته است. اکنون اروپائيان اطمینان دارند که در اين مذهب اثري موجود است که سبب ميشود مسلمانان بيمی از شوکت مستبدین نداشته باشند. جز اهم اللهم عن الاسلام خيراً . والسلام عليكم (جمال الدین الحسيني)^{۲۵}. اين سخنان بي شک ان خود را در طباطبائي کرده بوده؛ درهنگام بازگشت به تهران در سال ۱۸۹۴ (۱۳۱۲ قمری) اين مجتهد آزادی خواه مبارزه شدیدی بر ضد حکومت قاجار آغاز و سرانجام همراه با گروهي از علمای دیگر ايران و عراق در انقلاب مشروطه بعنوان يك رهبر با نفوذ و فعال شركت کرد. بدین ترتيب می‌بينم خود افغانی مستقيما"

در بحث مربوط باصول مشروطیت نقشی بازی نکرد و تنها مبارزاسن با دولتهای استبدادی زمان شاگردان، دوستان و پیروان پرورانید که پس از او در جنبش‌های مشروطه خواهی بسیاری از کشورهای اسلامی از جمله ایران رل اساسی باری کردند. ۲۶ (ناتمام)

16 - NikkkR. Keddie, Sayyid gamal ad-Din "al-Afghani": A Political Biography (BERKELEY; 1972) , p.141.

۱۷ ... همانجا ، صفحه ۱۷۸

۱۸ ... همانجا ، صفحه ۱۹۵

۱۹ - همانجا ، صفحات ۲۸۰ - ۲۸۱

۲۰ - سرای اظهارنظرهای خاصم کدی نگاه کنید به همانجا صفحات ۲۱۱ - ۲۲۸، ۳۲۹
برای مطالعه نامه‌های افغانی نگاه کنید به محمد محیط طاطبائی ، نقش سید حمال الدین
اسد آزادی در سیداری شرق زمین (قم ، ۱۳۵۰ شمسی) ، صفحات ۱۹۲ - ۲۷۲ -
۲۸۰ . و کتاب مورد بحث خاتم کدی استقاده‌های دیگری نیز نوشته شده است ، سرای مجموعه
نگاه کنید به نقد حمید عنایت در
و نقد عبدالهادی حائری در

۲۳ - حبیل المتنین ، ۱۹۰۷ هـ ۲۰

۲۴ - برای جنبش تساکو نگاه کنید به ابراهیم تیموری ، قرارداد ۱۸۹۰ روزی سحریم
تساکو اولین مقاومت منفی ایران (تهران ، ۱۳۲۸ شمسی) او

برای مترجم نامه‌های افغانی بعلماء نگاه کنید به طاطبائی ، نقش سید حمال الدین ، صفحات
۲۰۸ - ۲۱۵

۲۵ - محمد نظام الاسلام کرمانی ، تاریخ سیداری ابراسیان (تهران ۱۳۳۳ شمسی)
صفحات ۴۹ - ۵۰ نیز نگاه کنید به

۲۶ - عبدالهادی حائری ، "جرا رهبران مذهبی در انقلاب مشروطیت ایران سرکت
کردند ؟ " وحید حلد ۱۴ (۱۹۷۶) ۱۵۷ - ۱۶۴ - ۲۵۰ - ۳۵۵ - ۴۲۶ - ۴۲۲ . همان
نویسنده ، "استبداد صغیر و فتح شهران" . راهنمای کتاب . حلد ۱۹ (۱۹۷۶) صفحات
۳۰ - ۴۰ - ۲۲۵ - ۳۲۱ .